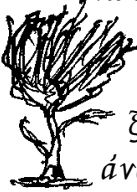

Εὐχή εἰς τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου ἥν
ἔβλεπε καθ' ἐκάστην...

Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ πάσης ὀρωμένους καὶ νοουμένους κτίσεως Δημιουργός, ὁ φιλιάσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ φιλιάσουσι τὰ προστάγματα σου, καὶ νῦν καὶ πάντοτε εὐχαριστῶ σοι, πασῶν ἕνεκα τῶν εἰς ἐμὲ γενομένων εὐεργεσιῶν σου φανερῶν καὶ ἀφανῶν. Καὶ μέχρι τοῦ νῦν αἰνῶ καὶ δοξάζω καὶ μεγαλύνω σέ, ἀνθ' ὧν ἐθαυμάστωσας

ἐπ' ἐμοὶ τὰ ἐρήνη σου τὰ πλούσια καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, ἀντιλαβόμενός μου ἐκ γαστρὸς

μπρός μου, καὶ ἐν πᾶσι προνοησάμενος, συντηρήσας τε καὶ διακυβερνήσας ὁσίως τὰ κατ' ἐμὲ διὰ μόνην χρησιμότητα καὶ φιλανθρωπῖαν σου. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἀνάξιόν μου καὶ ἐμπαθὲς ὑπερεῖδες τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ φιλάνθρωπὸν σου καὶ συμπαθὲς εὐεργετιῶν καὶ προνοούμενος οὐ διέλιπες· καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ καλὸν ὄνομα, ὁ γλυκασμός μου καὶ ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου, ὁ ἐνανθρωπήσας δι' ἡμᾶς καὶ τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον ὑπομείνας, καὶ πάντα ἐν σοφίᾳ οἰκονομήσας καὶ διαθέμενος τῆς ἡμῶν ἕνεκα σωτηρίας.

Ἐξομολογοῦμαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου,

έν ὄρη καρδία μου,
κλίνω γόνυ σώματος
καὶ ψυχῆς, ἐξαγορεύ-
ων σοι τῷ Θεῷ
πάσας τὰς
ἀμαρτίας μου.
Κλῖνον καὶ

αὐτὸς τὸ οὖς σου
εἰς τὴν ἐμὴν δέσπιν, καὶ ἄφες
τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
Ἥμαρτον, ἠνόμια, ἐπλημμέρη-
σα, παρώξυνα, παρεπίκρανα σὲ
τὸν ἐμὸν ἀγαθὸν Δεσπό-
την καὶ τροφέα καὶ
κιδεμόνα· οὐκ ἔστιν

εἶδος κακίας ῥητὸν ἢ ἄρρητον,
ὃ οὐκ ἐποίησα, καὶ ἔργω, καὶ
λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ,
καὶ ἐνθυμήμασι καὶ διανοήμασι,
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν
ἀμαρτίσας. Καὶ ποησιᾶκις μετα-
νοεῖν ὑποσχόμενος, τοσαυτῆς
τοῖς αὐτοῖς περιέπεσα. Ἐύκοπώ-
τερον σταγόνες ὑετοῦ ἀριθμηθή-
σονται, ἢ τῶν ἐμῶν ἀμαρτημά-
των ἢ πληθούς. Ὑπερῆραν

ἢ ἔργου

γὰρ τὴν κεφαλὴν
μου, καὶ ὡσεὶ
φορτίον βαρὺ ἐβα-
ρύνθησαν. Ἀπὸ
γὰρ νεότητός

μου καὶ μέχρι
τοῦ νῦν, ταῖς
ἀτόποις ἐπι-
θυμίαις θύραν
ἀνοίξας, ἀχα-
σινώτοις καὶ
ἀτάκτοις ἐχρη-
σάμην ὁρμαῖς,

Ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ ἐπίσκοπος ὁ μύρακ ὁ ἀρμενικὸς.

μοσήνας τὸν χιτῶνα τὸν ἀνωθεν
ὕφαντὸν τοῦ ἀγίου βαπτίσματος,
τὸν ναὸν μου τοῦ σώματος κη-
σιδύσας, τὴν τασαίπυρον μου
ψυχὴν τοῖς πάθεσι τῆς
ἀτιμίας καταμίνας,
καὶ πᾶσαν ἄσλην πα-

ρανομίαν καὶ ἀδικίαν διαπρα-
ξάμενος, ὣν ἐὰν κατὰ μέρος
ἐπιμνησθῆναι θελήσω, ἐπιθί-
γει με διηχούμενον ὁ χρόνος.

Ἐπεὶ δὲ πάντα οἶδας αὐτός,
οὐδὲ γὰρ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώ-
πιόν σου, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ
τετρακλισημένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
σου, τί δεῖ πρὸς εἰδότα λήγειν τὰ
μὴ ἀγνοούμενα παρὰ σοῦ; Ἐμοῦ
δὲ συντρίβεται

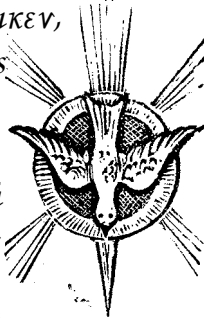
ἢ καρδία καὶ
ἢ ψυχὴ, καὶ
ὄφλος εἰς ἀπο-
ρίας καταδό-
μαι βάθος,

ένθυμούμενος
ὅτι τηλικαῦτα
καὶ τοσαῦτα
ἡμαρτηκῶς, οὐδὲ
μικρὸν τι μεταμε-
λείας ἔργον ἐνε-
δειξάμην, καὶ
ὁ καιρὸς τῆς
τομῆς ἔρχεται καὶ
ἡ προθεσμία
τοῦ θανάτου
παρέστηκεν,
ὁ δὲ τῆς
μετα-

νοίας καιρὸς οὐδαμοῦ.
Διὰ τοῦτο τετάρακται ἡ
ψυχὴ μου καὶ κατώδυνός
ἐστι καὶ κατρυφείας πλη-
ρης· ἀνέτοιμος γὰρ καὶ
ἀπαρασκευάστος ὢν, διαλο-
γιζόμενός τε καὶ ἀνακρίνων τὰ
κατ' ἑμαυτόν, οὐδὲν ἱκανὸν πρὸς
ἀπολογία ἐύρισκω, οὐδὲ τίνα
τρόπον καὶ μηχανὴν, δι' ἧν τοῦ
αἰωνίου πυρὸς ῥυσθῆσομαι· εἰ
γὰρ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ
ἁμαρτωλὸς ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι;
Καὶ εἰ διὰ πολλῶν θλίψεων ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν τοῖς ἀξι-
οῖς κατακληροῦται, καὶ στενὴ
καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς,

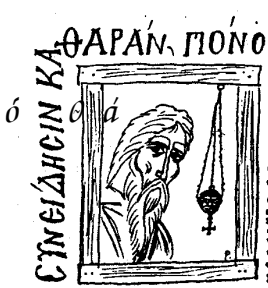
πῶς ἐγὼ καθη-
δουπαθῶν καὶ
ἀκολαστῶν
διὰ παντός,
τῆς σωτηρίας
ἀξιοθήσομαι;

Καὶ εἰ πᾶσα δικαιοσύνη ἀνθρώ-
που ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης,
ὁ τοσοῦτος βόρβορος καὶ ἀδικία
τὴν λογισθήσεται; Καὶ εἰ ὑπὲρ
ἀργοῦ λόγου ἀπολογήσασθαι
πρόκειται, ὑπὲρ τοσοῦ-
των ἐγὼ ἁμαρτημάτων
τίνα εὐπρόσωπον ἔξω
τὴν ἀπολογία;

Οἴμοι ψυχὴ! Ὅτι οὕτω
τὰ καθ' ἡμᾶς προεχώ-
ρησε. Βραχὺς ὁ βίος καὶ
εὐπερίστατος, ὀξείως παρο-
δῶν καὶ πρὸς τὸν θάνα-
τον παραπέμπων, αἰωνία τῶν
ἁμαρτωλῶν ἡ τιμωρία, ὡσπερ
καὶ ἡ τῶν δι-
καίων
βασιλεία, καὶ
ἡ ζωὴ ἀμφο-
τέρων μὴ δι-
ακοπτομένη
θανάτῳ. Ἐ οὖν
ποιήσω; τί δια-
πράξω; εἰς ποῖον
χάος ἑμαυτὸν ἀκο-

ο θάνατος καὶ ἡ δικαιοσύνη
 γίωσι; φοβερὸς γὰρ ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀποδομιὰ τῶν ἁμαρτωρῶν, ἐπεὶ καὶ πονηρὸς θάνατος γὰρ ἁμαρτωρῶν πονηρὸς φοβερὰ δὲ καὶ τὰ μετὰ θάνατον δείγματα φοβερώτερον δὲ πορρω μᾶλλον τὸ ἔμπροσθεν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, ἐξ ὧν οὐκ ἔστιν ὁ ἐξελθεῖν δυνάμενος.

Ὅταν οὖν ἔλθῃ ἐνδοξαοθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποδοῦναι ἕκαστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὅταν θρόνοι τεθῶσι καὶ ὁ ἀδέκαστος κριτῆς φοβερὸς καθῆσῃ, καὶ ἡ λαμπρότης καὶ ἡ χαρὰ τῶν δικαίων ἡτοιμασμένη φανῆ, καὶ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀγγέλων μυριάδες, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος ἄνθρωποι, καὶ πᾶσα ὁμοῦ ἡ κτίσις, ἢ τε ὄρωμένη καὶ νοουμένη ὑπότρομος παρίσταται, τί ἐγὼ τότε διαπράξωμαι; αἰσχύνῃς

πεπληρωμένος, ὑπὸ τοῦ συνειδότος κατεγνωσμένος, παρρησίας πάσης καὶ ἀπολογίας ἔστερηνμένος, στεναγμοῦ πάντοθεν; Οἴμοι τῶν κακῶν! Τί πρῶτον θρηνήσω, τί δεῦτερον στενάξω, τί ἀπολοφύρωμαι; τὴν στέρησιν τῶν ἀγαθῶν ἢ τὴν ὀδύνην τῶν ἀρχαίων; τὸ ἀπέραντον τῆς τιμωρίας ἢ τὸν ἀπὸ Θεοῦ χωρισμόν; κλαῦσον ἀθλία μοχλί, ἐνθουμουμένη ταῦτα καὶ ὅποια μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἀπαντήσεται σοι, ὡς θλίαν ἐπαχθῆ καὶ ἐπώδυνα, καὶ βόησον.

Ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ὑπερίδῃς με, μὴ ἀποστήσῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου. Καὶ γὰρ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διανοούμενος, ἀπαγορεύω τῆς

ἀγαθῆς ἐλπίδος, οὐδὲ ἀποκινώσκω τῆς σωτηρίας μου.

Οἶδα γὰρ τοῦ ἐμοῦ Δεσπότητος τὸ εὐσμπάθητον, οἶδα

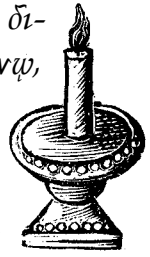
τοῦ φιλανθρώπου τὸ ἀμνησικάκον, καὶ ὅτι θελήτης ἐλεύους ἐστὶ, μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, θέλων δὲ πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, καὶ μάλιστα τοὺς ἀπὸ ἀμαρτίας ἐπιστρέφοντας· οὐ γὰρ ἤρθε καλεῖσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· οὐ γὰρ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

Νῦν ἤρξάμην λατῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός, σκώρηξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος

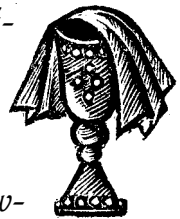

ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Δός μοι λόγον ἐν ἀνοίξει

τοῦ στόματός μου, ὁ διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων· ἵνα καὶ δεηθῶ ἀξίως καὶ ἵκετεύσω συμφερόντως καὶ μὴ ἀποστραφῶ τεταπεινωμένος καὶ κατμσχυμένος ἄλλα τοχῶν ὧν ἤρπισα· καὶ οὕτως ἀπελεύσομαι χαίρων ἐν πληροφορίᾳ καρδίας.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐλέησον με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι, ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων. Ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ σου παριστάμενος βήματος, ὡς τῶν ἀχράντων σου ποδῶν ἐραπτόμενος, οὕτω παρακαθῶ καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας καὶ τεταπεινωμένης. Ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, συγχω-

διε γλυπτεσ φωτιστεσ κωνσταντίνου Κωνσταντίας
 ρ. 20 μδ

ρησόν μοι
 τῶ ἀχρείῳ
 καὶ ταπεινῶ
 ἔπιδε ἐξ
 ἁγίου κα-
 τοικητηρίου
 σου ἐπὶ τὴν
 ἐμὴν ἀθλιότη-
 τα· ἐπίβλεψον

σὺ μόνος καθαρὸς
 καὶ ἄχραντος καὶ
 ἀμίαντος, πά-
 ντες δὲ ἡμεῖς
 ἐν ἐπιτιμίοις.
 Μνήσθητι τῶν
 ἀπ' αἰῶνος
 οἰκτιρισμῶν σου καὶ
 τοῦ ἔλεους σου, καὶ μὴ συγκατα-
 δικάσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου,

ἐξ ἁγί-ων σου
 ὕψωμάτων ἐπὶ τὴν
 προσευχὴν τοῦ τα-
 πεινοῦ δούλου σου,
 καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν
 δέσπιν μου ἄνες
 μοι, ἵνα ἀναγύξω
 πρὸ τοῦ μὲ ἀπεσθ-
 θεῖν, ὅθεν οὐκέτι
 λοιπὸν ἐπιστρέψω ὡς ἄνθρω-
 πος ἡμάρτων, ὡς Θεὸς συγχώρη-
 σον· σὺ γὰρ οἶδας, Δεσπότα, τὸ
 εὐόησθον τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
 σεως καὶ ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια
 τ ο ὁ ἀνθρώπου ἐπιμελεῖσθαι
 ἐπὶ τὰ πονηρὰ
 ἐκ νεότητος.
 Μνήσθητι ὅτι
 χοῦς ἐσμέν·
 μνήσθητι ὅτι

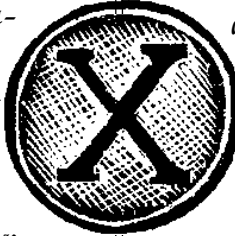
μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρ-
 τίας μου ἀνταποδῶς
 μοι. Οἶδα τὸ πηῆθος
 τῶν ἀνομιῶν μου ὅτι
 πολλόν, καὶ ἀριθμῶ μὴ
 ὑποκείμενον, ἄρσθ'
 οἶδα καὶ τὸ πέλταγος
 τῆς φιλανθρωπίας
 σου, ὅτι ἀνείκαστον
 καὶ ἀνίκητον. Σὺ γὰρ
 εἶ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
 κόσμου ὁ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κα-
 ταβάς ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ζητῆσαι
 τὸ πλανηθὲν πρόβατον καὶ
 ἀποσπῆσαι· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
 ὁ τυθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν
 προβάτων καὶ ἐσθῶν εἰς
 τὸν κόσμον ἁμαρ-
 τωλοῦς σῶσαι,
 ὧν πρῶτος εἰμι
 ἐγώ.

Ἐλέησον,
 ἔλεημον,
 τὸ ποίη-
 μα τῶν
 χειρῶν

σου μὴ βδεύῃ με τὸν ἀνάξιον,
 ἀλλ' οἰκτείρησον τὸ ποίημά σου.
 Ὁ δὲ ἐμὲ σταυρὸν ὑπομείνας,
 καὶ τὰ τῶν μωλήτων καταδεξά-
 μενος στίγματα καὶ ἰασάμενος·
 ἐξάρθει μὲν μου τὰ τραύμα-
 τα φαρμάκῳ συμπαθείας
 καὶ σπόγγῳ φιλάνθρω-
 πίας σου, πάντα γὰρ
 δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ
 σοὶ οὐδέν. Κατανοξὸν μου
 τὴν πεπωρωμένην καρδίαν,
 ἐλάφρυνον τὸ βάρος τοῦ συνει-
 δότος· δέξαι μου τὰ δάκρυα καὶ
 τὸν στεναγμὸν ὡς τῆς Πόρνυς
 καὶ ὡς τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀπο-
 στόλων Πέτρου δέξαι μου τὴν
 μικρὰν ταύτην ἐξομολόγησιν
 καὶ μετάνοιαν, ὁ προσδεξάμενος
 ἡμιστοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐν
 τῷ σταυρῷ· δέξαι μου τὸν ἀπὸ
 τῶν χειρῶν καρπὸν ὡς θυσί-

αν ζῶσαν, εὐάρε-
 στον, εἰς ὄσμην
 εὐωδίας.

Παρακαλῶ,
 παρακλήθητι·
 δυσωπῶ, δυσω-
 πήθητι. Ἡμαρτε
 καὶ Μανασσῆς
 ἐκεῖνος ὁ βασι-

ἀπώλητο μετανοήσας·
 ἦμαρτε καὶ Δαβὶδ πρὸ
 ἐκείνου, ἀλλὰ τὴν ἀμαρ-
 τίαν ἀποκλαυσάμενος
 ἠρέθη. Πολλὰ ἔχω
 τοιαῦτα παραδείγματα,
 παρηγοροῦντα καὶ παραμω-
 θούμενά μου τὴν ἀθυμίαν, ἀπο-
 διώκοντα τὴν ἀπόγνωσιν ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ τρέφοντα τὴν ἐλπίδα
 τῆς σωτηρίας μου. Παρακάλε-
 σόν μου καὶ σὺ τὴν καρδίαν, ὁ
 Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς
 πάσης παρακλήσεως· ψυχαγώ-
 γησον καὶ ἀγάθυνον τῇ πυχῇ
 τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν ἀγαθῶν.
 Πολλὰ ἐποίησας ἀπὸ τοῦ

Ἐν ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς

αἰῶνος μεγά-
λα καὶ θαυ-
μαστά, ἔνδοξά
τε καὶ ἑξαί-
σια, ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθ-
μὸς ἄηλ' εἰ

ἐμὲ τὸν ἄσωτον σώσεις, εἰ ἐμὲ
τὸν ἀνάξιον παραστή-
σεις, πλεῖω καὶ μείζω
θαυμαστωθήσῃ· ὅτι το-
σαύτη σου τῆς ἐλεημο-
σύνης καὶ τῆς φιλαν-
θρωπίας ἡ δύναμις,
ὥστε καὶ ἀπὸ βορβόρου
μαργαρίτην ποιεῖν, καὶ
ἐξ υἱοῦ γέεννης υἴον
βασιλείας ἐπιτελεῖν.

Καὶ ἔτι κεκράζο-
μαι πρὸς Κύριόν μου
καὶ πρὸς Θεόν μου
δεηθῆσομαι. Κυβέρνησον τὸ
ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου κατὰ
τὸ σὸν θέλημα, στηρίζόν με εἰς
τὸν φόβον σου, στερέωσόν με ἐν
τῇ ἀγάπῃ σου καὶ ἐν τῷ πλήθει
τῆς χρηστότητός σου, χριστόν
τέλος καὶ
ἄξιον τῆς φι-
λανθρωπίας
σου δώρησαι,

καὶ τὰ ὄστα καὶ τὰς ἀρμονίας
μου, καὶ πᾶσαν τὴν σύνθεσιν
τῆς ὑποστάσεώς μου ἐν ἐλπίει
καὶ φιλανθρωπία ἔπιδε· καὶ εἰς
ἀνέσεως καὶ ἀναπαύσεως τόπον
τὴν ἀθλίαν μου γυχὴν ὀδηγή-
σας ἀποκατάστησον, ὅτι ποηθῆ-
μοναὶ παρὰ σοί, ἐκάστω κατ'
ἄξιαν διανεμόμενος.

Ὁ ἅγιος Πάολος ὁ ἐν τῷ Ζωγράφῳ.

Ἔτι δὲ δέομαι καὶ
παρακαλῶ, ὁὸς δὴ,
Κύριε, καὶ χάριν συ-
νέσεως τῇ ἐμῇ ἀναξι-
ότητι, τοῦ διανοεῖσθαι
τά σοι εὐάρεστα
κάμοι συμφέροντα,
καὶ μὴ μόνον διανο-
εῖσθαι, ἀλλῆλ' καὶ δι-
απράττεσθαι, τὸ μὴ
συναρπάζεσθαι καὶ
συναπάγεσθαι τοῖς

ματαιίοις, τὸ μὴ διαπράττε-
σθαι τὰ μὴ
δέοντα, τὸ
ἀκενοδόξως
συνταπει-
νοῦσθαι
τοῖς ταπει-
νοῖς, καὶ
τοῖς πά-
σχοι συ-

μπαθεῖν, καὶ τοῖς
 ἁμαρτάνουσι συγ-
 χωρεῖν. Οἶδα γάρ,
 ὦς, εἰ μὴ ἀφήσω,
 ἴσθ' ἀφεθήσομαι.
 Διὰ τοῦτο παρα-
 καλῶ, συγχώρη-
 σον πάντα πᾶσι
 τοῖς ἁμαρτάνου-

σιν εἰς ἐμέ, οὐ γάρ εἰσιν
 οὗτοι αἴτιοι, ἀλλ' ἐγὼ
 ὁ ἄθλιος, ὁ μὴ ποιῶν
 τὸ θέλημά σου καὶ
 μὴ φυλάττων τὰ
 προστάγματά σου.
 Τοὺς δὲ ἀγαπῶντας
 με, ἀντάμειψαι ταῖς
 πλουσίαις σου δωρε-
 αῖς. Τοὺς δὲ πνευματικούς
 πατέρας καὶ τοὺς ἀδελφούς,
 οὓς σὺ δέδωκας, εὖσπλαγχνε,
 κρίμασιν, οἷς ἐπίστασαι, σὺν
 ἐμοὶ φιλανθρώπως οἰκτειρήσας
 ἐλέησον.

Ταῦτά μου τῆς προσευχῆς τὰ
 ῥήματα ἔστρωσαν ὑπερεντυχά-

νοντά μου
 καὶ ζώντος
 καὶ θανό-
 ντος. Ἀὐτὴ
 ἡ ἔξομολό-
 γησις καὶ τὰ δάκρυα ὡς θυμίαμα
 ἐνώπιόν σου κατευθυνθήτωσαν.
 Ἐγὼ δὲ καθ' ἐκάστην ἀναμένω
 τοῦ θανάτου τὸ ἀπαραίτητον

καὶ τὸ μὲν σῶμά μου
 τὸ ἄθλιον, ταφῆ
 παραδοθέν, δι-
 αφθαρήσεται,
 ὅπερ ἀναστή-
 σεις ὁ ζωοδότης
 ἀφθαρτον ἐν τῷ
 τῆς παρρηγενε-
 σίας καιρῷ τὸ δὲ
 πνεῦμά μου εἰς χεῖράς
 σου παρατίθημι.

Ἄναπαυσον, ἅγιε Δεσπότα,
 ἐν φωτὶ ζώντων, καὶ ἐν τῇ κατοι-
 κίᾳ τῶν εὐφραينوμένων καὶ τοὺς
 ἐμούς γεννήτορας, προγόνους τε

καὶ ἀδελφούς,
σοὺς δὲ οἰκέ-
τας εὐγνώμο-
νας καὶ πᾶσι
τοῖς ἐν εὐσε-
βείᾳ τεθειωθεῖσι
συχώρησον ὅτι, εἰ
καὶ ἡμάρτομεν, ἀρῆγ'
οὐκ ἀπέστημεν ἀπὸ σοῦ, οὐδὲ
διεπετάσαμεν χεῖρας

ἡμῶν πρὸς Θεὸν
ἀρῆλότριον ἀρῆλὰ σὲ
ἔγνωμεν καὶ σὲ ἡγα-
πήσαμεν, καὶ εἰς σὲ
πεπιστεύκαμεν καὶ
σὲ προσκυνοῦμεν τὸν
ἓνα ἐν Τριάδι Θεὸν,
ἐν σοὶ προσευχόμε-
θα καὶ ἐν σοὶ τὰς τῆς
σωτηρίας ἀναρτῶμεν
ἐλπίδας. Ἐξέλεσον
ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος, καὶ σῶσον εἰς τὴν
ἐπουράνιον σου
βασιλείαν.

Ναὶ ὃν, Κύριέ
μου, Κύριε, οὕτω
γενέσθω τὰτα ἐν
ἡμῖν τοῖς ἐλπί-
ζουσιν ἐπὶ σὲ διὰ
τὴν ποσῆσὶν σου

καὶ ἀνο-
πέρβλητον
ἀγαθότη-
τα, καὶ διὰ
τὴν ἀφα-
τόν σου
εὐσπλαγ-
χνίαν καὶ
φιλαν-

Δύο χεῖρες τοῦ Κωνσταντίνου ἁγίου.

θρωπίαν. Πρεσβεί-
αις τῆς πανενδόξου,
ὑπερευλογημένης καὶ
κεχαριτωμένης ὑπε-
ραγίας Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας,
τῶν ἐπουρανίων καὶ
νοερῶν Δυνάμεων,
καὶ πάντων τῶν ἀπ'
αἰῶνός σοι εὐαρεστι-

σάντων
Ἁγίων.

Ἄμην.

Χεῖρ Δ. Κ.
<http://orthway.org>